

ගෙවත්තක

හැඩවරුව

අවුරුදු දහස් ගණනක ඉතිහාසයේ සිට ශ්‍රී ලංකාව තුළ කෘෂිකර්මය මත පදනම් වූ ස්වයංපෝෂිත ආර්ථික රටාවක් ක්‍රියාත්මක වූ බව අපි දනිමු. ඒ හා බැඳුණු එයටම ආවේණික සංස්කෘතික හා සමාජ හර පද්ධතීන් විශාල ප්‍රමාණයක් ද අපට උරුම වී තිබේ.

ආර්.එම්.ජනක රාජපක්ෂ
මහඉලුප්පල්ලම කෙණු බෝග පර්යේෂණ හා සංවර්ධන ආයතනයේ පර්යේෂණ නිලධාරී

ඒ නමුත් 1960 දශකයේ දී පමණ ඉදිරිපත් වූ "හරිත විප්ලවය" නම් සංකල්පය හමුවේ ඒකක බිම් ප්‍රමාණයකින් වැඩි අස්වැන්නක් ලබාගැනීම සඳහා යැයි පවසමින් ඉවක් බවක් නොමැතිව අති-ජනන බීජ වර්ග වගා කිරීමත්, රසායනික පොහොර හා පළිබෝධනාශක වැනි වෙනත් කෘෂි රසායනික ද්‍රව්‍ය භාවිතයට ගොවීන් හුරුවීමත් සමඟ අප ගේ සාම්ප්‍රදායික ගොවි කර්මාන්තයට කණකොකා හැඩීම ආරම්භ විය. මෙම තත්ත්වය හමුවේ ප්‍රමාණාත්මක

වශයෙන් කෘෂි කර්මාන්තයේ වර්ධනයක් දැකිය හැකි වුවද, ගුණාත්මක වශයෙන් පාරිසරික සමාජයීය සෞඛ්‍යමය වැනි විවිධ කෙණු ඔස්සේ පැතිරී ගිය අති විශාල ගැටලු ප්‍රමාණයක් මේ මඟින් නිර්මාණය විය.

වර්තමාන ශ්‍රී ලංකාවේ සමාජ - ආර්ථික හැසිරීම දෙස අවධානයෙන් බලන විට පෙනී යන්නේ දුර්වලතාව, මන්ද පෝෂණය, ජීවන වියදම ඉහළ යෑම වැනි දේ ගැන කෙරෙන මැසිවිල් බහුල වී ඇති බවයි. නමුත් නියඟය වැනි ස්වාභාවික උවදුරු හමුවේ ඇති වන ආහාර හිඟය වැනි දුෂ්කරතාවන්ට පවා අප විසින් සාර්ථකව මුහුණ දී ඇති බව ඉතිහාසයේ සඳහන් "බැමිනිතිගා සාය" වැනි සිදුවීම් අධ්‍යයනයේ දී පෙනී යයි. එසේ-

නම් ඒ සඳහා මුතුන් මිත්තන් විසින් භාවිත කරනු ලැබූ උපක්‍රමයන් මොනවාද යන්න පිළිබඳ සොයා බැලීම කාලෝචිත ය. ස්වයංපෝෂිත සමාජ ක්‍රමයක ක්‍රියාත්මක සාධනීය ලක්ෂණ පිළිබඳ අවධානය යොමු කිරීම වඩාත් වැදගත් වන්නේ වර්තමානයේ දී අපට මුහුණ පෑමට සිදුවී ඇති විශාල ආර්ථික අර්බුදය විසඳීම සඳහා එමඟින් අල්ප පිරිවහලක් ලැබෙන බැවිනි. අඳුරට සාප කරමින් සිටිනු වෙනුවට එක් පහතක් හෝ දැල්වීමේ යුතුකමක් සහ වගකීමක් අපට උරුම වී ඇති බැවින්, මෙවැනි යුගයක සමස්ත ශ්‍රී ලාංකිකයින්ම සක්‍රීය නිෂ්පාදන ක්‍රියාවලිය සඳහා දායක වීමේ අවශ්‍යතාවක් උද්ගත වී පවතී.

මෙම ලිපිය මඟින් මතු කිරීමට උත්සාහ දරනුයේ අපට අප ගේ ගෙවත්ත තුළින් ඉහත ක්‍රියාවලියට දායක වීමේ මහඟු අවස්ථාව සලසා ගැනීමට පවතින හැකියාව පිළිබඳය.

ගෙවත්තක් ලෙස සාමාන්‍යයෙන් සලකනු ලබන්නේ අප ජීවත්වන නිවස වටපිටාවේ පවතින භූමි ප්‍රදේශ යයි. ගෙවත්ත සාපේක්ෂව කුඩා භූමි ප්‍රදේශයකි. එය සැලසුම් කිරීමේ දී මූලික කරුණු කීපයක් කෙරෙහි අවධානය යොමු කළ යුතුය. පළමුවෙන් පවතින භූමි ප්‍රමාණය පිළිබඳ සැලකිල්ලට ගතයුතු අතර ඒ අනුව වගා කටයුතු සැලසුම් කරගත යුතු ය. මෙහිදී අක්කර කීපයක නිදහස් භූමි ප්‍රදේශයක සිට තාප්පයකින් වට වූ නාගරික ඉඩමක් හෝ මහල් නිවාස සංකීර්ණයක පවතින වර්ග අඩි කීපයක සදාචාර කොටස හෝ භාවිත කරමින් ගෙවතු වගාව සැලසුම් කළ හැකිය. වැදගත් කරුණ නම්, පවතින භූමි ප්‍රදේශය උපරිම ලෙසින් භාවිතයට ගැනීම සඳහා යොමු වීමයි. මින් ඉදිරියට සාමාන්‍යයෙන් ගෙවත්තක් සැලසුම් කර ගන්නා ආකාරය පිළිබඳ සාකච්ඡා කෙරෙන අතර, තමන් ගේ ගෙවත්ත අනුව එය උචිත පරිදි සකසා ගත යුතුය.

භූමිය උපරිම ඵලදායිතාවකින් ප්‍රයෝජනයට ගැනීම සඳහා විවිධ උපක්‍රම භාවිත කළ හැකිය. ඒවායින් සමහරක් නම් ආරක්ෂක ඉදි කිරීම හා ඒවා මත බෝග වගා කිරීම, ශාක අතු වල එල්ලා ගත් බඳුන් තුළ වගා කිරීම, පාත්ති, වැටි වැනි විශේෂ ව්‍යුහ සකස් කර ඒවා තුළ වගා කිරීම, මිශ්‍ර-බෝග වගාකිරීම, අඛණ්ඩ ලෙස බෝග වගාව, වැට හෝ තාප්පය වගා කටයුතු වලට යොදා ගැනීම වැනි දේවල් හඳුන්වාදිය හැකිය. මේ මඟින් සෑම බිම් අඟලක්ම ප්‍රයෝජනයට ගත හැකි අතර ගෙවත්තේ ඵලදායිතාව ද වැඩි වේ.

ඊළඟට වගා කටයුතු සඳහා අවශ්‍යවන ජල සම්පාදනය සහ පාංශු සංරක්ෂණ ක්‍රම පිළිබඳ අවධානය යොමු කළ යුතු ය. එහිදී බෝග සඳහා අවශ්‍ය ප්‍රමාණයට ජලය සැපයීමට සහ ජලය වැඩිවන කාලවල දී ඒවා ඉවත් කිරීම සඳහා ක්‍රමවත් සැකසුමක් නිර්මාණය කරගත යුතුය. උදාහරණ ලෙස ඉඩමේ ජල බැස්ම අනුව යොදා ගත හැකි කානු පද්ධතියක් හෝ නළ පද්ධතියක් භාවිත කළ හැකිය. මීට අමතරව ජල සංරක්ෂණ උපක්‍රම භාවිතා කිරීම මඟින් වියළි කාලවල දී හෝගය ආරක්ෂා කර ගත හැකි අතර ජල සැපයුම සීමා කර ගැනීමට ද හැකිය. මේ සඳහා පසට කාබනික ද්‍රව්‍ය එකතු කිරීම, පොල් ලෙලි , කොහු බත් යෙදීම, වැනි දේ කළ හැකිය. තවද සෝදාපාලන වැළැක්වීම සඳහා වැටි යෙදීම, වසුන යෙදීම වැනි දේ කළ හැකිය. ගෙවතු සැලසුම් කරණයේ දී අවධානය යොමු කළ යුතු

තවත් කරුණක් වන්නේ අවුරුද්දේ සෑම කාලයක් තුළදීම අස්වැන්න ලබා ගත හැකිවන පරිදි බෝග වගා කිරීමයි. එහිදී භූමිය උපරිම වශයෙන් ප්‍රයෝජනයට ගැනීමට හැකිවන අතර වසරේ ඒ ඒ කාලවලට උචිත බෝග වර්ග වගා කිරීම මඟින් අඛණ්ඩ අස්වැන්නක් ලබා ගැනීමට හැකියාව ලැබේ. ගෙවත්තට අවශ්‍ය වන බීජ වර්ග හා පැළ වර්ග ගෙවත්ත තුළින් ලබා ගැනීම මඟින් හිඟයකින් තොරව නිරෝගී රෝපණ ද්‍රව්‍ය සපය ගත හැකිය. මේ සඳහා උචිත පැළ තවාන් පවත්වා ගැනීම යෝග්‍ය වේ. උදාහරණයක් ලෙස පෙට්ටි තවාන් සාදා ගැනීම පෙන්වා දිය හැකිය.

ගෙවත්තක වචන බෝග වර්ග සඳහා අවශ්‍ය කරන පෝෂ්‍ය පදාර්ථ කබනික පෙහොර තුළින් ලබා දීම වඩාත් උචිත වේ. කාබනික පෙහොර යනු දිරා ගිය ශාක කොටස හෝ සත්ත්ව මළ ද්‍රව්‍යය වේ.

මේවා පසට එකතු කළ විට ඉක්මනින් වියෝජනය වී පෝෂ්‍ය කොටස් නිදහස් කරන බැවින් වගාව ආරම්භයත් සමඟ යෙදීම වඩාත් යෝග්‍ය වේ. පැළ සිට වූ විභස හෝ එම පැළවලට ආසන්නයෙන් ජීර්ණය නොවූ ශාක හෝ සත්ත්ව කොටස් යෙදීම පැළවලට හානිකර වන බැවින් ඒ පිළිබඳ සැලකිලිමත් විය යුතු ය. එ මෙන්ම මේවා පරිසරයට නිරාවරණය වූ විට ඒවායේ පෝෂක කොටස් අඩු වී යන බැවින් පසට කළවම් කිරීම කළ යුතු ය. වියළීමෙන් ආරක්ෂා කර ගැනීම වැදගත් වන්නේ වියළිවන විට ජලය රඳවා ගැනීමේ හැකියාව අඩුවන නිසා ය. නාගරික අපද්‍රව්‍ය හා කාර්මික අපද්‍රව්‍ය කොමි-පෝස්ට් ලෙස භාවිත කිරීමේ දී ඒවා තුළ බැර ලෝහ නානිකර ක්ෂුද්‍ර ජීවීන් අඩංගු විය හැකි බැවින් වඩාත් ප්‍රවේශම්කාරී විය යුතු ය.

ගෙවතු වගාව සඳහා කාබනික පෙහොර භාවිත කිරීම මඟින් වාසි රැසක් අත්කර ගත හැකි ය. වර්ෂා ජලය මඟින් සිදුවන සෝදාපාලන අවම වීම, ජලය උරා ගැනීම හා රඳවා ගැනීම වැඩි වීම, පසේ රැඳෙන වායු ප්‍රමාණය වැඩි වීම, කැට අගන හුවමාරු ධාරිතාව වැඩි වීම, ප්‍රසස්තPH අගයක් පවත්වා ගැනීම, පෝෂක ද්‍රව්‍ය රඳවා තබා ගැනීම වැඩි වීම, පසේ ක්ෂුද්‍ර ජීවී ක්‍රියාකාරීත්වය වැඩි වීම, ශාකයට තුළිත පෝෂක පදාර්ථ ප්‍රමාණය ලබා දීම, වැනි අති විශාල ප්‍රයෝජන ප්‍රමාණයක් මේ මඟින් ලැබේ. එබැවින් ගෙවතු වගාව සඳහා කාබනික පෙහොර භාවිතය නිර්දේශ කෙරෙන අතර ඒ සඳහා අවශ්‍ය කොමිපෝස්ට් පෙහොර ප්‍රමාණය ගෙවත්තේ අපද්‍රව්‍ය තුළින් නිපදවා ගත හැකි ය. ඒ සඳහා බැරල් ක්‍රමය, ගොඩ ක්‍රමය, වල ක්‍රමය, බම්බු කුඩු ක්‍රමය වැනි කෘෂිකර්ම දෙපාර්තමේන්තුව මඟින් නිර්-

භූමිය උපරිම ඵලදායිතාවකින් ප්‍රයෝජනයට ගැනීම සඳහා විවිධ උපක්‍රම භාවිත කළ හැකිය. ඒවායින් සමහරක් නම් ආරක්ෂක ඉදි කිරීම හා ඒවා මත බෝග වගා කිරීම, ශාක අතු වල එල්ලා ගත් බඳුන් තුළ වගා කිරීම, පාත්ති, වැටි වැනි විශේෂ ව්‍යුහ සකස් කර ඒවා තුළ වගා කිරීම, මිශ්‍ර බෝග වගා කිරීම, අඛණ්ඩ ලෙස බෝග වගාව, වැට හෝ තාප්පය වගා කටයුතු වලට යොදා ගැනීම වැනි දේවල් හඳුන්වාදිය හැකිය.

දේශිත ක්‍රමයක් යොදාගැනීම කළ හැකි ය.

ගෙවත්ත සඳහා බෝග තෝරා ගැනීම

හරිත විප්ලවයත් සමඟ භාවිතයට පැමිණි වැඩි දියුණු කළ දෙ මුහුම් බෝග වර්ග වගා කිරීමෙන් ගැටලු රාශියකට මුහුණ පෑමට සිදු වේ. මෙම ශාකවලට බාහිර පරිසර සාධකවලට හා පළිබෝධකයන්ට ඔරොත්තු දීමේ හැකියාව ඉතා අඩු නිසා එවැනි තත්ත්ව පාලනය කිරීම සඳහා කෘෂි රසායනික ද්‍රව්‍ය යෙදීම අත්‍යවශ්‍ය කරණයක් වීමෙන් ඉහත ගැටළු පැන නගී. මේ නිසා ගෙවත්ත සඳහා බෝග වර්ග තෝරා ගැනීමේ දී දේශීය බෝග වර්ගවලට ප්‍රමුඛස්ථානය දිය යුතු බවට උපදෙස් දෙනු ලැබේ. මේවා අප ගේ දේශීය පරිසර සාධකවලට හොඳින් අනුවර්තනය වී ඇති නිසා කටුක දේශගුණිකතා තත්ත්වයන්, රෝගකාරක හා කෘමි පළිබෝධකයන්ට ඔරොත්තු දීමේ හැකියාවක් පවතී.

තවද මේවා කාබනික පෙහොර මඟින් පමණක් වගා කළ හැකි අතර අඩු ජල ප්‍රමාණයන්ට ඔරොත්තු දෙයි. ඊට අමතරව මේවායේ බීජ හා රෝපණ ද්‍රව්‍ය ගෙවත්ත තුළදී ඉතා පහසුවෙන් නිපදවා ගත හැකි ය. දේශීය බෝගවල සාපේක්ෂ අස්වැන්න අඩු වුවද, දැන් වැඩි අස්වනු ලබාදෙන දේශීය බෝග හඳුනා ගෙන තිබේ.

ගෙවත්තක් නිර්මාණය සඳහා පවුලේ ශ්‍රමය යොදා ගැනීම අපේක්ෂා කෙරෙන අතර පවුලේ අවශ්‍යතාවන් ඒ තුළින් සපුරා ගැනීම අරමුණු කර ගැනේ. ඊට අමතරව අතිරික්ත නිෂ්පාදනයක් පවතින්නේ නම් එ මඟින් ආර්ථික වාසි ලබා ගැනීමට ද හැකියාවක් පවතී. එ බැවින් සමබල ආහාර වේලකට අවශ්‍ය කෙරෙන බෝග වර්ග මිශ්‍රව ගෙවත්ත තුළ වගා කළ යුතු ය.

මෙම මිශ්‍ර බෝග වගාව තුළින් භූමිය උපරිම මට්ටමෙන් භාවිත වන අතර වර්ෂය පුරා අස්වැන්න නෙලා ගැනීමට ද හැකි වේ. බෝග වර්ග තෝරා ගැනීමේ දී ප්‍රදේශයේ භූ විෂමතාව හා දේශගුණික ලක්ෂණ කෙරෙහි ද අවධානය යොමු කිරීම වැදගත් වේ. උදාහරණ ලෙස වියළි කලාපයේ ගෙවත්තකට නම් අඩු පල අවශ්‍යතාවක් සහිත ප්‍රදේශයට ආවේණික බෝග වර්ග ද, කඳුකර ප්‍රදේශයක නම් උඩරට එළවළු වර්ග ආදී ලෙස ද තෝරා ගත හැකි ය.

මෙහිදී යොදා ගන්නා බෝග අතරට ශක්ති ජනක ආහාරයක් වන කිරි අල, බතල, මඤ්ඤොක්කා වැනි අලවර්ගත්, මුංකච්චි, කුරක්කන් , බඩ ඉරිගු වැනි ධාන්‍ය වර්ගත් එකතු කරගත හැකි ය. විටමින් හා බහිෂ් ලවණ අවශ්‍යතාවය සපුරා ගැනීම සඳහා කංකුං, මුකුණුවැන්න, ගොටුකොළ, නිවිති, පලා වර්ග, වැනි කොළ එළවළු වර්ගත්, වම්බදු තක්කාලි, මාළු මිරිස්, මෑ, වටි-

ටක්කා, බණ්ඩක්කා වැනි එළවළු වර්ගත් තෝරා ගත හැකි ය. ප්‍රෝටීන් ප්‍රභවයන් ලෙස සෝයා, දඹල වැනි බෝග ද, ඉඩකඩ ඇති පරිදි කුකුළන් . උරුන්. මී මැස්සන් ආදී සත්ත්ව පාලන ඒකකයන් ද ස්ථාපිත කරගත හැකි ය .මේද ආහාර වන රටකපු . තල වැනි බෝග වර්ගත් ආහාරවල රසය ගුණය හා ආහාර රුචිය වර්ධනය කිරීම සඳහා යොදන රසකාරක වර්ගයන් වන රම්පෙ. සේර . කරපිංචා, ගම්මිරිස්, අමු මිරිස්, ලුණු, කුරුඳු කහ වැනි බෝග වර්ගයන් භාවිත කළ හැකි ය.

පලතුරු වර්ග ලෙස පැපොල්, අන්නාසි,පේර, කෙසෙල් වැනි වර්ගත් ඖෂධ ලෙසට වැදගත්වන ඉඟුරු, ඉරිවේරිය, රසකිඳු, දෙහි පෙනළ වැනි බෝග සහ ඊට අමතරව එදිනෙදා භාවිතයට ගැනෙන බුලත්, පුවක් වැනි වගාවනුත් ගෙවත්ත තුළදීම සාදාගත හැකි ය. දර සඳහා භාවිත කිරීමට යෝග්‍ය ඉපිල්. ග්ලිරිසිඩියා වැනි ශාක වර්ගය වැට වගාවට යෙදිය හැකි ය.

මේවායේ කොළ සහ ළපටි අතු රිකිලි කොළ පොහොර ලෙසත් කොම්පොස්ට් නිපදවීමට අවශ්‍ය අමුද්‍රව්‍ය ලෙසත් භාවිත කිරීමට හැකි විම අමතර වාසියකි. තවද ගෙවත්තේ විවිධ කාර්යයන්ට අවශ්‍ය වන දඬු. කණු . ලී වැනි අවශේෂ අවශ්‍යතාවන් සපුරා ගැනීමට ද මේවා උපකාරී වේ. ඉඩකඩ සහිත ගෙවත්තක නම් සංරක්ෂණ බෝග වර්ග

වන බුරුත, හල්මිල්ල, කළුචර,තේක්කා . මහෝගනී වැනි ශාක වර්ග වැවිය හැකි ය.

ගෙවතු අලංකාරය සඳහා විවිධ වර්ණ මල් පිපෙන රෝස . වද . ඇන්තුරියම් වැනි මල්වර්ගත්, ක්‍රෝටන් වර්ග වැනි වර්ණවත් අලංකාර පත්‍ර සහිත ශාක වර්ගත්,විවිධ හැඩතල කැපීම මඟින් අලංකාර කරගත හැකි පදුරු වර්ගත් වැවීමට හැකි ය.

ඉහත පරිදි සැලසුම් කරගත් ගෙවත්තත් මඟින් එදිනෙදා පවුලේ අවශ්‍යතාවන් සම්පූර්ණ කර ගැනීමේ පරමාර්ථයට එහා ගිය වැදගත් වෙනත් සුවිශේෂී ලාභ ප්‍රයෝජන රාශියක් ද අත්කර ගත හැකි ය.

පවුලේ සාමාජිකයින් ගේ ශ්‍රමය වලදායී කාර්යයක් වෙනුවෙන් යෙදවීමට හැකිවීම,එකට එක්ව කටයුතු කිරීමට ලැබීමෙන් පවුලේ සාමය සමඟිය වර්ධනය වීම, විනෝදය ගෙනෙන සේ කාර්යයක් කර ගැනීමෙන් ලැබෙන මානසික සතුට, පිරිසිදු පෝෂණදායී ආහාර වේලක් තමාටම නිපදවා ගැනීමට හැකි වීම මඟින් ලැබෙන කායික හා මානසික තෘප්තිය, ජීවන වියදම වැඩිවීමේ අර්බුදයට සහනදායී විසඳුම ලැබීම පමණක් නොව, වර්තමාන යුගයේ අවශ්‍යතාවකට උරදීමට අනල්ප දායකත්වයක් සපයන ශ්‍රී ලාංකික පුරවැසියකු ගේ වගකීම ඉටුකිරීමක් ද වනු ඇත. □